

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Мамедова Станіслава Відадійовича
щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини п'ятої
статті 72 Кримінального кодексу України**

Київ
22 жовтня 2026 року
№ 302-1(I)/2026

Справа № 3-267/2026(528/26)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України
у складі:

Філюка Петра Тодосьовича – головуєчого, доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного
провадження у справі за конституційною скаргою Мамедова Станіслава
Відадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності)
частини п'ятої статті 72 Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали
справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Мамедов С.В. звернувся до Конституційного Суду України
з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 8, частині третій
статті 22, частині першій статті 29 Конституції України (конституційність)
частину п'яту статті 72 Кримінального кодексу України (далі – Кодекс), згідно

з якою „попереднє ув'язнення зараховується судом у строк покарання у разі засудження до позбавлення волі день за день або за правилами, передбаченими у частині першій цієї статті. При призначенні покарань, не зазначених у частині першій цієї статті, суд, враховуючи попереднє ув'язнення, може пом'якшити покарання або повністю звільнити засудженого від його відбування“.

Автор клопотання посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Конституційного Суду України, практику Верховного Суду, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд потрібним із мотивів суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити в конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що остаточним судовим рішенням у справі Мамедова С.В. є ухвала Сумського апеляційного суду від 5 травня 2026 року, а конституційну скаргу подано до Конституційного Суду України 24 вересня 2026 року. Тобто строк подання конституційної скарги, установлений пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, пропущено. Клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги Мамедов С.В. не висловив.

Крім того, зі змісту конституційної скарги вбачається, що Мамедов С.В. фактично звів аргументацію щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Кодексу до висловлення незгоди із судовими рішеннями в його справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мамедова Станіслава Відадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини п'ятої статті 72

Кримінального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**